

פרשת ויצא

ז' י"ג ט' תרנ"ה

ט' י"ג ט' תרנ"ה

בחינת צדיק ושבת שהוא הנקרה הפונמיות שיש בכל דבר. ושוכר האדם זאת יוכל להמשיך כל המעשה אל הפונמיות בnelly. וכשהסר נקרה הניל פנה הורה זיהה בו. ויש לומר על פי הניל מה שבתרב רשי ויל' יציאת צדיק מן המקום עשו רשות הפירוש להיפך גם כן שקדום שיצא התדבק עמו ביתר עוז ואופן שיהיה נדבק בו ונחיק וגתרשם שליא ישכח הנקרה הניל גם בחרן. ולרך נכתוב ויצא שם זה היה הארחה יתרה הניל כנודע שככל דבר שבקדושה מניה רשותו ועשה רשות לטובה בnelly.

אכן יש כי ואנבי לא ידעתו בראשית כת' ^๙ ברשי ו' אם ידעתו לא ישנותי כי'. למדנו מאבינו יעקב ע"ה אחורי חלום זה שהיה להחיות נפשו שהלך יחידי במקומות סכנה, והובטה בשמירה. ובתיב ויש גליו בר' שם כת', עם כל זה התעצב על שישן והטוב יותר בעיניו להתקשר ולהתדבק בו יתברך כמו שנאמר בזוהר הקדוש ^๑ לא ידעתி מלשון דיביקות שלא הרגש בעצמו. ונוטף לו עוד יראה על ידי החלום. וזה הכלל שכל הארץ צרכה להביא יראה לאדם וזה התבלית שלה ובלא זה אין כלום וכן כתיב בשם הבש"ט ע"ש בכתר שם טוב' ^๒:

יראה והנה באך בראשה בר' ג' עדרי צאן כי ונאספו שמהם כל העדרים בר' וטואשית כת' ב-ט. בחינה זו נמצאו בכל דבר ובכל איש ישראל. שיש בכל דבר נקרה הננתנת חיים ומהיה הדבר הזה. וזה באך בראשה. אף מה שנראה ונורמה להפרק בשדה אך גנטו בה נקרה הניל. ושכל האדם יוכל להרגיש ולידע זאת תמיד וזהו ג' עדרי צאן. תbam'ה

^๓ וזהר חז'א. קמ' ע"ג.^๔ רשי בראשית כת' זיהה יציאת.^๕ רשי בראשית כת' ט' ד' יה זאנבי לא ידעתו.^๖ וזהר חז'א. קמ' ע"א-ע"ב.^๗ כתיב שם טובו עיג.אות לח ריה כי דאה.

ב'ה [תroll'ב]

וזעא יעקב מבאר שבע בר' טראשית כת' י. בודאי היה יציאה זו הכהנה ועזה על בדלה שנובל לחקן עצמוני גם בחוץ לארכץ. דעקב אבינו ע"ה הבנים עצמוני ברכון במקומות בצדchar וגולם בגבור הוא בחינת שבת בבד שמו. ובאר שבע הוא בחינת שבת הדא הנקרה הננתנת חיים לבב ודברים שבבללים בשבע מדות. ומכל מקום אף סייעו שם. הפירוש גם כן שהחיה מקודם לדבוק בפונמיות החיות שהוא באך שבע דהינו שלא היה דבוק בפונמיות ומדות רק בחיות הי תברך בלבד. ובמדרשי או תלר לבטח (משל ג' כת' ז' יעקב ב') שפירשו זיל' או במו או ישיר (שמחת ט' א) שפירשו זיל' הדבקות בחינתה הוח' שלמעלה מהטבע שנכלל בז' מדות ואיז' גימטריא ח' והואינו שייעקב אבינו ע"ה היה בטל אליו יתברך בכל הבדיקות ולך היה בכחו להבניס עצמו במקומות המשוכנים. וזהו ויצא מבאר שבע בכל אחד ללמידה עצה היעוצה במדרשי הניל קודם עשיות כל דבר גשמי למטור בפשו לה' אחד להתפרק בפונמיות החיות זה יתפרק בלבד. ועל ידי זה יכול להתפרק אף במעשה גשמי. וכן בכל שבת קודש למשוך חיות לכלימי השבוע על ידי התקשרות. בכל לב בשבת קודש שיש התק絡ות לכל איש ישראל. ובאר שבע בחינת שבת בnelly. ולך חרנה בחינת ימי בזוהר הקדוש ^๘ ב' הפירושים ע"ש וכן כת' יש לכל אחד ללמידה עצה היעוצה במדרשי הניל קודם עשיות כל דבר גשמי למטור בחאהעדיק בעיר הוא הורה זיהה הדרה. היינו

^๘ "ויצא יעקב מבאר שבע ולך חרנה". רבי פנחס בשם רב' הניא בר פפא פח' או תלר לבטח דרכ' אמר חשב לא הפהדר' או תלר לבטה' והוא יעקב ובתוכו יציא יעקב. אמר השבב לא הפהדר' מעש ומלין. זשכנת וערבה שיתוך. יששכ במקות ההוא" (בריד טה. א). עיק זוהר ח'ב. נר ע"א.

ב'ג'ה דעת' שבחכמה ושבכל מבין האדים זאת הפונמיות שבכל דבר יש בח הפעול בנפעול. אך והבן גודלה על פי שט' כת' הינו שמתפותש בפונמיות יש הסטור שאין השבל דבוק במעשה תמיד. והעצה ונאספו. וזה לאסוף כל הרצונות וכל רמי'ח אברים וגידים למטור נפשו לה' יתפרק קודם כל מעשה ועל ידי זה וגוללו האבן בר' (ט' כת' י). גם יש לומר ונאספו להבניס עצמוני בכל ישראל כי בשכל הבריאה מתאחדת אליו יתרך נתבטל ההסתור וזה יהיה לעתיד ב מהרה בימינו. ועתה בני ישראל שמאספיק הכל אליו יתפרק. ואף אדם בפרט בשם בעל עצמוני לבב ישראל ועשה בעבור כל נקרא בשם כניסה ישראל. וזהו שבתווב (ט' כת' י) ביעקב ולהסיר ההאטגר. וזהו שבתווב (ט' כת' י) ביעקב אבינו ע"ה ויגל בר' מעצמוני שזהה כל ישראל. וגם זיהה צדיק יסוד עולם שבכל העולמים נתולים בזאתו ויגל מעצמוני בnelly: